

ANY I - 21 d'Octubre 1933 - NUM. IV

Es que la passió política, haurà d'estar forçosament renyida, dintre poc, amb la decència?

Val 15 cèntims

Correspondència: Francesc Montsalvatge, 18.—OLOT

POLITICA D'AVUI

№: 9259.

Dintre poc tindrem altra vegada eleccions. Eleccions renyidíssimes, apassionades, com poc sovint les hàvem vistes a Catalunya i a Espanya. Les dretes, derrotades, postergades de les funcions de govern d'ençà de la proclamació de la República, s'apresten novament a la conquesta del poder. Haurà rectificat, l'opinió pública catalana i espanyola, la seva voluntat esquerrista emesa en diferents ocasions en l'espai de tres anys? Veus ací la pregunta que flota en aquests moments a l'aire, pendent de la resposta que ha de donar-li el plebiscit del 19 de novembre proper.

Ja fa dies, per obra i gràcia de les eleccions que s'acosten, que els diaris de partit han pujat el llenguatge de to. Però aquest to de llenguatge que de nou han emprat els diaris no és, dissortadament, aquell que dicta una noble passió, la defensa d'una meritòria causa. Els principis, els ideals, els programes s'han deixat de banda com si no fossin res en la lluita política. Si us volguesiu assabentar, per mitjà de la premsa partidista, del que volen, del que aspiren, del que pretenen implantar cada un dels partits una volta obtinguts els sufragis ciutadans, us fora completament impossible. La broma de baix to, l'insult, el desprestigi del contrari, veus ací les armes esgrimides pels partits. De la crítica dels programes, de la defensa de les pròpies conviccions mitjançant la crítica raonada, ningú se'n recorda. Vista imparcialment, jutjada «au dessus de la mêlée» la lluita electoral d'aquests dies fa l'efecte d'una baralla despietada entre feres. Dirieu que no es tracta d'abastar el [poder] per a implantar un ideal, per a depurar la cosa pública, per a injectar unes noves directrius més austeres en la marxa

política del país, sinó d'aconseguir un botí, una presa que està a l'abast del més audaç, del més pocavergonya o del més cínic.

En la campanya electoral d'aquests dies, havem vist emprar en la premsa i en el míting un llenguatge impropri de persones ben educades i que puguin tenir un elevat concepte de la missió política. Ens havem queixat, en aquests últims temps, de la baixesa de to que ha estat el distintiu més característic de certes institucions públiques. I gairebé podríem assegurar, al llegir i al sentir l'argot que usen els nostres pseudo redemptors d'ara, que tampoc hi sortirem guanyant gaire res amb el canvi.

Davant aquest espectacle depriment, ens havem preguntat més d'una volta si, tanmateix, serà massa certa la condició irredempta del nostre poble en el que fa referència a la política. Ens havem passat anyades i anyades en una situació política de les més oprobioses; i quan tothom esperava que es mudessin les coses per a emprendre uns nous derroters d'austeritat i responsabilitat per part de tots, ens trobem que el canvi ha mogut en els nostres líders d'avui una munió d'ànsies i apetits alarmadorament sospitosos.

Amb el canvi de règim, ens havem vanagloriat amb satisfacció de la incorporació en la política d'una gran quantitat de masses que n'havia restat fins aleshores allunyada. Davant l'espectacle polític d'avui, quina serà l'actitud que prendran novament aquestes masses, decebudes, desil·lusionades per aquest tuf d'arrivisme, «d'affaire» no massa clar que pren la política dels nostres dies? Veus ací una conseqüència que convindria no oblidar per la salvació i el prestigi de tots.

Franc. Montsalvatge

Tribuna lliure

Ha estat amb el fi de donar una major amenitat i amplitud d'idees al nostre periòdic, que ens havem decidit a incloure en ell aquesta secció de «Tribuna lliure». Els conceptes i les opinions que en ella es consignin, de cap manera signifiquen una necessària i absoluta conformitat amb la direcció d'aquest setmanari. Aquesta secció no és res més que una tribuna oberta a totes les opinions, per l'ús de la qual sols demanem el respecte degut a les idees i a les persones que les exposin.

Sobre la representació proporcional

A títol d'informació i tenint en compte l'actualitat que ha tingut aquesta polèmica sobre la representació proporcional a Catalunya, creiem oportú traduir aquests paràgrafs que el publicista belga Herman Dons ha escrit resentiment a «L'Européen»:

No hi ha res de més just. La representació proporcional —que certs països han tingut la ingenuïtat d'envejar-nos— és el pitjor mal que, a casa nostra, ha desorganitzat, empetitit i enverinat el règim parlamentari.

A l'endemà d'establir-se el vot plural, generalitzant el dret del sufragi sense legalitzar-lo, el partit liberal fou destruït entre el partit conservador catòlic i el partit socialista cridat pel vot plural al Parlament. Aquesta situació semblà injusta i, de comú acord entre els partits, hom instaurà la representació proporcional per a assegurar entre les diverses manifestacions de l'opinió un cert equilibri que hom jutjava equitatiu. En realitat, els doctors en ciències polítiques sabien el que feien matant, gràcies a la representació proporcional, tota mena de possibilitat d'entrenament polític encaminat a modificar la situació del Parlament.

Hom ho ha prou vist després de la guerra. S'enterrà el vot plural per a reemplaçar-lo pel sufragi universal pur i simple, però es mantingué la representació proporcional. Resultat? Que no hi ha manera de governar a no ésser per mitjà de les coalicions. Cap partit pot esperar d'aconseguir la majoria absoluta. La situació electoral no aconseguí altra cosa que variacions insignificants. És el clissatge, amb tots els seus defectes, privant de que es produeixin els més justificats entusiasmes, com també, per tant, les rancúnies més irreflexives.

La joventut s'ha trobat davant aquest mur, el mur de la representació proporcional. Aquesta joventut no s'hi pren pas la molèstia de trencar-s'hi el cap. Ella passa indiferent. Per tant, la representació proporcional ho ha espatllat tot, doncs ella ha donat un excessiu poder als clubs polítics que cuinaren els afers electorals amb un personal de professionals, abandonant difícilment la funció que el fa viure moral i materialment.

Mercè Corminola

Sant Ignaci, 3 - Olot
(Travessia Plaça de la República)

Gran assortit
en pells i guants

Senyora:

Ja fa les seves compres en el
Palau de les Mitges?
Extens assortit Preus reduïts

BARTOMEU CASADEMONT
ELECTRICISTA
Clivillers, 15 Olot

Continua l'esclavatge

Al voltant d'una taula de cafè, un grup de companys comenta una fotografia, treta del film «El senyal de la creu», publicada en una revista francesa; aquesta foto plasmava d'una manera palpant tota la brutalitat d'una lluita, al circ romà, entre uns cavallers armats amb tota mena d'armes i uns esclaus nus de mig cos amunt i amb un mal garrot per defensa. Un bon company, segurament colpit per tot el que d'inhumà tenia la imatge, establí un paral·lel entre les dues èpoques, la de l'imperi romà i la nostra, venint a concloure de que avui s'havia aconseguit una tan gran llibertat que borrava la brutal diferència entre les dues classes socials.

Això em donà motiu a una llarga reflexió sobre aquesta gent, simplista de mena, els quals perquè, de tant en quant, poden prendre un cafè, s'imaginen que viuen en els millors dels mons i no es donen compte que la diferència de classes tant o més marcada existeix avui com sempre. Solament hi ha la variant que reporta el temps que vivim, puix no en va han passat els segles, i els esclaus d'avui fins se'ns permet el nom de ciutadans, però continuem sotmesos sota el jou capitalista amb la mateixa intensitat d'abans, es donguin el nom que vulguin els homes que governen els diversos Estats.

Així per exemple: encara és possible cometre crims de la importància de l'any 14, que produí nou milions de víctimes sense que els causants de la desfeta, avui coneguts per tothom, hagin sofert cap dany; i també veiem amb tota naturalitat com milions i milions d'homes són llançats a la fam i la misèria, sota l'estigma dels sense feina, perquè no minvin els fabulosos beneficis de les empreses capitalistes dominadores dels mercats. I tants i tants altres casos que farien aquesta llista interminable i que ens perdonareu de no esmentar perquè els vivim diàriament i us són sobradament coneguts, tots venen a demostrar que l'esclavitud impera encara arreu per més civilitzats que ens diguem.

Dissortadament, encara hi ha massa gent que, com el company damunt esmentat, té adormit l'esperit per unes doctrines de conformitat i resignació que els priva de veure amb tota nuesa, sense prejudicis, la veritat dels fets. Que s'aprofitin els Cèsars actuals, puix el dia que el poble obri els ulls i es disposi a aterrar ídols no quedarà pedra sobre pedra de tota aquesta carcassa immunda que ens volta i ens ofega i aleshores sí serà possible marcar un nou pas en el camí de la humanitat.

PERE JUTGLAR

Bodes, Naixements Banquets | **PERFUMERIA**
Hotel Europa | **VINYETA**

DEL MEU CARNET

Olot joliu

Es cert que és un tòpic generós i fins esplèndid l'expressar-se dient que Olot és una «bella terra», una petita «Suïssa catalana», etc., curulla d'un paisatge magnífic, meravellós i incomparable; i menys mal que no s'exagera del tot, puix que és una realitat que les nostres contrades són boniques i atractives. Però, a més del seu paisatge, Olot posseeix coses «admirables», les quals esdevenen monumentals i piramidals. I totes aquestes coses no són els *gegants* ni el surtidor del Parc, ni els quioscs de la Plaça i del Firal, i molt menys encara l'escultural *drac* del Convent del Carme.

Olot monumental

No volem pas al·ludir, parlant de monuments, a les fonts del Conill i de l'Àngel, i als ex-angelets que volaren damunt la font de can Xaudiera, una nit olotina com poques n'hi ha, amb tot i ésser uns monuments únics en el món. Olot té guanyat el nom de «terra d'artistes i de savis». Ja és molt. Val més que així s'ho pensi la gent de fora i, si més no, sempre muda. Precisament per al *bon nom* adquirit ens cal fer remarcar el què és més «monumental» de la nostra ciutat nadiua, adés emboirada, mullada i fresca, adés policromada i assolellada, i adés grisa com el cafè i llet que acull i s'empassa un estómac astèmic.

Què voleu més «monumental» que aquest *bon gust* estètic—això és un dir—que s'albira sobre tot en l'exornament de la població? Fixeu-vos bé amb la netedat de línies i el ritme i l'elegància que segueixen les nostres vies públiques. No veieu com a l'Aixamplis Popular l'anarquia arquitectònica hi exhibeix un sens nombre de capricis particularíssims? Les cases, de gust eclèctic, unes donen al carrer, i les altres més endins amb un pseudo jardí al davant i el tancat del qual surt al carrer...; veieu sinó com a la Plaça de la República un intent de *reforma*, ja exhaurit sortosament, aconseguí l'*aparició* miraculosa—no sabem de quin mal pot curar-nos—i aprop d'una farmàcia, d'un gratacels de planta baixa i mig pis? No veieu com al Passeig de Blay, que podria convertir-se amb la millor plaça jardí de la ciutat,—amb amples aceres i més arbrat i parterres—continua essent el cèlebre—això no podem negar-ho—Firal d'Olot?

No veieu, amb quina èmpenta i seny no es féu l'enllaç de carreteres? Quan graciosa i admirable és la direcció lineal geometria i equilibri que guarda el troç que va de can Artigues a la casa del senyor Bassols, la qual no fou enderrocada no sabem ben bé el per què? Oh, i altres moltes coses que essent «monumentals» encara potser no ho són tant com l'incomparable «sismògraf» que el malaguanyat Doctor Aulet féu posar al pati de l'Hospici i que és tan fi d'orella

que marca el trontollar d'una carreta, encara que mai no ens hagi assenyalat cap terratrèmol ni moviment sísmic important. Això, però, és el de menys.

Però, potser el més monumental d'Olot, és aquella torre extra ultra, vorejada per un tancat de petits ponts, que s'ha construït una senyora vidua, que fins posseeix un automòbil lluent, al capdavant del carrer del Bisbe Guillaumet. El qui l'ha dirigit es veu ben bé que no coneix tant als «grecs»—o el classicisme hel·lènic—com els sanigrecs.

Tot sigui, però, en bé de la molt lleal ciutat.

El jovent d'Olot

Hem posat fe i mitja esperança en una nova generació progressiva amb aquest bell planter que sap riure i gaudir i esplaiar-se i que ha sabut rompre una tradició estúpida i secular que fins fa poc envaïa l'atmosfera olotina; avui il·luminada pel blau esplendorós d'una joventut xiroia i animosa que ama la bellesa, l'esport, la dansa, el bany, el cinema i la ciutadania.

Cal joves d'Olot, que bastiu una ciutat nova, culta, sana i joiosa. I com bell, sa i joios és el nostre paisatge.

J. M. MIR MAS DE XEXÀS

Joan Bardera

Sastre

Successor de Xavier Piera

Sant Esteve, 9. - Olot

Selecte assortit en novetats.

Confecció immillorable.

Per a major comoditat del públic, realitzem tota mena d'encàrrecs a preus i terminis combinats.

SEGELLS de Cautxú

encomaneu-los a la

Impremta AUBERT

Rapidesa i economia.

Impresos de totes classes.—Nou de St. Antoni, 7.-Olot.

VIDUA DE L

Agència de Nego

Sant Esteve, 21 - C

Serveis que pres

Ajuntaments. - Concessió de permisos per a noves edificacions, reformes i enderrocs.— Instal·lació de motors i màquines.—Anuncis, rètols i mostres.—Altes i baixes pel pagament de l'import sobre carruatges de luxe. — Circulació de vehicles en general. — Reclamacions contra l'arbitri sobre inquilinats.—Defensa de multes imposades per infracció de les Ordenances Municipals.

Cèdules personals. - Adquisició i reclamacions legals de les mateixes.

Drets Reials. - Presentació i tramitació de tota mena de documents.

Govern Civil. - Formalització d'estatuts per a Societats, particulars i compliment dels requisits de la Llei d'Associacions. — Passaports. — Obtenció de llicències d'ús d'arma per a la defensa personal, de caça i pesca.

Industrial. - Altes i baixes.—Traspessos i trasllats.—Reclamacions d'agravis contra quotes gremials.—Expedients d'assimilació per a indústries no tarifades.—Representació i defensa d'expedients en totes les seves instàncies.—Legalització i assessorament del llibre de vendes i operacions.

Import sobre alcohols. - Adquisició de guies i vendis.—Pagament de patents per a la fabricació d'aiguardents compostos i licors.—Presentació de les notificacions reglamentàries.—Declaracions jurades per a l'obertura de fàbriques.

Jutjats. - Adquisició de certificats de naixement, de matrimoni i de defunció.—Fes de vida.—Tramitació de deshaucis. — Compliment d'exhorts.— Reclamacions a les Companyies Ferroviàries. — Inscripció i anotació en els Registres.—Legalització de documents.

P. BONA VIA

ocis Matriculada

OLLOT - Telèfon, 39

esta aquesta casa

Obres públiques. - Inscripció d'automòbils i motocicletes.— Carnets per a xòfers.— Defensa i assessorament d'expedients sobre aquest Centre.

Registre Mercantil i de la Propietat. - Presentació de tota classe d'escriptures públiques.

Retir Obrer Obligatori. - Inscripció patronal per al pagament de l'import sobre assalariats—Defensa d'expedients.—Pagament mensual de quotes.

Segurs. - Defensa i assessorament de tota classe de segurs.

Territorial - Representacions i defensa d'expedients.—Altes de finques de nova construcció amb sol·licitud d'excenció temporal.—Impugnació de rendes assignades per comprovació.—Baixes de contribució per enderroc o disminució de renda.—Transmissions de domini.—Peritacions.—Redempció de censos.— Administració de finques amb garantia.— Col·locació de capitals.— Registre de contractes d'arrendament de finques rústiques i urbanes.

Propietat Industrial. - Patents d'Invenció per a Espanya, Possessions i Estranger.— Llicències d'Explotació.—Patents d'Introducció.—Certificats d'Adició.—Marques de Fàbrica i de Comerç.—Dibuixos i Models, d'Utilitat, Industrials, Artístics.—Només comercials, d'Establiments, etc.—Pagaments d'anualitats, i en general, tot quant es refereix a la **Propietat Industrial**.

Corresponsals a Girona, Barcelona i Madrid

Vida de la Ciutat

MUNICIPALS

Sessió de l'Ajuntament

Sota la presidència del primer tinent d'alcalde senyor Iglésies i amb l'assistència dels regidors senyors Boix, Vidal, Ortiz, Blanc, Agustí i Garganta, dijous passat l'Ajuntament celebrà sessió ordinària de segona convocatòria.

Fou aprovada l'Acta de la sessió anterior.

Fou aprovada la comunicació del tinent tercer d'alcalde senyor Xavier Piera, presentant la dimissió dels seus càrrecs, per haver traslladat el seu veïnatge a Palafrugell.

Fou elegit interinament tinent tercer d'alcalde, el senyor Blanc, per 4 vots a favor i 3 en blanc.

Fou aprovada una comunicació de l'agutzil municipal demanant llicència per als dies 21 dels que som al 4 de novembre vinent.

Aprovació de l'extracte d'acords municipals del mes de setembre darrer.

Dictàmens de la Comissió de Foment proposant que es concedeixin els següents permisos d'obres:

A Jaume Blanc Casadesús per a reformar obertures de la casa número 3 del carrer de Salvador Seguí.

A Pere Bassaganyes, per a pujar un pis i terrat a la casa número 20 del carrer de Montsalvatje.

A Francesc Pararols Serrat, per a construir una casa en un solar llandant amb l'Avinguda de Sant Joan. Foren aprovats.

Fou aprovada la proposició de la Comissió de Governació de que es dongui per acabat el 15 de novembre de 1934, el contracte d'arrendament al senyor Salvi Fàbrega, del teló d'anuncis del Teatre Principal.

Proposició de la mateixa Comissió acompanyant les bases de la subhasta per a l'arrendament del Teatre Principal, des del primer de gener de 1934. Fou aprovada.

Fou així mateix aprovat el dictamen proposant sigui autoritzat el senyor Lluís Oliveras Coromina per a instal·lar una fàbrica d'embutits i conserves de carns, a la Ronda del Fluvià número 5.

Factures per diversos suministres. Foren aprovades.

Elogi de la Ciutat

La Ciutat, per ésser el clos on ordinàriament havem de viure els homes, és palès que hauríem de dotar-lo — amb l'esforç mancomunat de tots els ciutadans — de totes aquelles gràcies i comoditats, així morals com materials, que contribueixin a fer-hi més agradable sojorn.

De la mateixa manera que en la família, l'embelliment de la llar i el fet de poguer-hi satisfer les nostres necessitats i apetències, tant les del cos com les de l'esperit, contribueix a fer-nos-la estimar o avorrir, a cercar-ne el seu escalf o defugir la seva gelor, en la vida de la Ciutat passa també una semblant cosa. Quant més ens plagui ella als nostres ulls i a la nostra intel·ligència, quant més hi trobem reunides en ella les cabdals condicions que la nostra humana existència requereix, més l'estimarem i més grat i més plaent ens serà el viure-hi.

Està clar, que de la dotació de tots aquests atributs per a la Ciutat no n'havem de fer responsables tansols a les nostres Corporacions públiques, ans bé, és una tasca que a tots ens correspon. La nostra vida de relació ens imposa, també, uns deures, sense el compliment dels quals tota vida en comú esdevindria mancada. I aquests deures, que no són altra cosa que un intel·ligent respecte vers un mateix i envers els altres, és el que havem convingut en anomenar ciutadania.

Paral·lelament, doncs, a la tasca que desenrotllin el Municipi i les nostres Corporacions destinada a l'embelliment de la Ciutat, té d'haver-hi l'ajuda del nostre esperit ciutadà, l'aquiescència de la nostra educació cívica. La Ciutat model, la Ciutat perfecta seria, doncs, aquella on s'hi trobessin bellament aplegades, ultra l'harmonia i la gràcia del seu exterior que la fa agradable als ulls, i el tresor de les seves institucions de cultura, aquella on els ciutadans fossin també els més cívicament perfectes.

CIVE

Bibliografia

RAIMOND VAYREDA: Joan Carles Panyó. - *La seva vida, la seva obra i el seu temps.* - Amb un pròleg de Cèsar Martinell. - Publicacions de la «Sala Vayreda».

Ha estat un encert de la «Sala Vayreda» la publicació d'aquest documentat estudi sobre l'obra de Panyó, el primer director de la nostra Escola de Belles Arts, fet d'una manera intel·ligent pel nostre col·laborador i amic Raimond Vayreda.

Exornat amb una bona profusió de gravats i reproduccions que donen una impressió força acabada de l'obra que ens ha deixat l'il·lustre arquitecte, acaben de completar aquesta documentació la munió de dades i judicis crítics que de Panyó ens dona l'autor d'aquest fascicle.

Fóra, tanmateix, convenient que la tasca editorial de la meritíssima «Sala Vayreda» no s'acabés amb la publicació d'aquest primer volum. Precisament creiem que ella té, en aquest sentit, un ampli camp d'acció que podria emprendre amb l'elogi de tothom. La vida artística de la nostra ciutat té un historial prou notable perquè poguessin fer una bona col·lecció d'una sèrie de monografies com la que ha estat el motiu d'aquestes ratlles.

Olot li en sentiria grat.

Una comunicació de la Direcció dels Serveis de Sanitat de la Generalitat de Catalunya fent observacions a les bases acordades per aquest Ajuntament per a l'organització del Dispensari i Laboratori. S'acordà que tornés a passar a informe de la Comissió de Governació.

Comunicació de l'empedrador municipal Pere Puig demanant quinze dies de llicència. Fou aprovada.

Proposició de la Comissió de Governació de que sigui destinada la consignació del capítol IV, article 2on., concepte 6è., (entreteniment de la bàscula pública) que no es necessita, puix que la bàscula ha estat venuda, a pagar personal temporer que es designi per a suplir als vigilants d'arbitris, que no prestin serveis per malalts. Fou aprovada.

I sense res més a tractar, s'aixecà la sessió.

Subhasta

Aquest Ajuntament treu a subhasta la concessió de l'arrendament i explotació del Teatre Principal d'aquesta Ciutat, de propietat municipal, amb arreglo al plec de condicions que està de manifest i a disposició del públic a la Secretaria municipal.

La subhasta tindrà lloc a les dotze hores del dia següent hàbil al que s'acompleixin 20 dies d'aparèixer inscrit aquest anunci al Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, descomptant el dia de la seva inserció, a la Casa Comunal, i sota la presidència del senyor alcalde de la Ciutat.

El tipus de subhasta és la quantitat de set mil cinc cèntes pessetes de lloguer anual i les proposicions hauran de fer-se amb arreglo al model que a continuació es publica, a la Secretaria de l'Ajuntament, fins el dia mateix de la subhasta, a les hores d'oficina.

Per a prendre part a la subhasta s'haurà de consignar a la Dipositaría d'aquest Ajuntament o a la Caixa de Dipòsits de la Generalitat, la quantitat de tres cèntes setanta cinc pessetes a què ascendeix el 5 per cent del tipus de licitació. La fiança definitiva serà el 10 per cent del tipus de rematada i adjudicació.

La duració de l'arrendament és de deu anys prorrogables a l'acabament d'aquest termini d'any en any, si una de les parts no avisés a l'altra en contrari amb tres mesos d'anticipació.

El pagament del preu d'arrendament, pel que hagués estat rematada la subhasta, es satisfarà per semestres avançats.

Per a bastantejar els poders dels que en nom d'altra persona vulguin prendre part a la subhasta es designen tots els advocats que exerceixen a aquesta ciutat.

Model de Proposició:

Don... veí de... habitant al carrer de... número... pis..., ben enterat del plec de condicions que han de regir en la subhasta relativa a l'arrendament del Teatre d'aquest Municipi, es compromet a prendre'l al seu càrrec amb subjecció a les esmentades condicions, per la quantitat de pessetes... (en lletres).

Data i signatura del proponent.

Olot, 20 d'Octubre 1933.

L'Alcalde, R. Aubert Cros.

Una cuina selecte
Un immillorable servei
Hotel Europa

ELS ESPORTS
Futbol

Demà, al Camp de l'«Olot F. C.» tindrà lloc un interessant partit de Campionat entre l'«Olot F. C.» i «Anglès F. C.»

lluita

ESPECTACLES

Programes per a demà tarda i nit:

Teatre Principal

La pel·lícula Metro Goldwyn «Locura de Amor» pel còmic Charley Chase; Paramount gràfic; Eclair Journal i per fi la tant esperada super-producció espanyola «Mercedes» amb Rafael Arcos, Josep Santpere i Carme Aubert.

Cinema Ideal Park

La interessant comèdia Metro «Polly, la Chica del Circo» amb Marion Davies; Himno Guerrero; Actualitats Mundials i la gran producció dialogada en espanyol «El Tigre del Mar Negro» per George Bancroft.

Centre Catòlic

La gran producció argentina «Muñequitas Porteñas» i la cinta «El vuelo hacia la muerte».

L'economia aparellada amb l'abundor

Hotel Europa

V A R I E S

Olimpique Circus

Per avui aquesta nit, s'anuncia en aquest Circ una paròdia de Cursa de Braus, a càrrec dels renomats artistes còmics «Els Pamplines». Actuarà també en aquesta vetllada els aplaudits «7 Mendez».

Demà, tarda i nit, tindran lloc dues grans funcions de despedida.

● Al Santuari de Sant Miquel del Mont, restaurat fa poc, s'ha reprès novament l'organització del tradicional aplec, que des de molts anys deixava de celebrar-se. La concurrència, si es té en compte el lloc on es troba emplaçat, fou extraordinària. Hom calcula que hi acudiren unes 700 persones.

● Ahir al Teatre Principal s'hi projectà una interessantíssima cinta científic-documental, sobre les enfermetats venèrees. La falta d'espai ens priva de fer-ne una crítica detallada. Sols direm que és un encert la projecció de pel·lícules com aquesta, per la qual cosa felicitem cordialment l'Empresa.

Les Fires de Sant Lluc

Amb un temps esplèndid, particularitat que els ha fet extraordinàriament concorregudes sobretot el primer dia, acaben de celebrar-se les tradicionals fires de Sant Lluc. Han abundat les operacions en bestiar de totes menes, essent però la tònica general a preus molt baixos, com ve succeint-se en totes les fires de Catalunya d'enguany.

MARIAN PLANELLA

Dóna a conèixer al públic que ha obert un taller de SASTRERIA al carrer de Salvador Seguí, 8 (davant el Centre Obrer)

TRAJOS I ABRICS:

Ta'll i Confecció, des de 40 pessetes

DE SOCIETAT

Dissabte passat el nostre particular amic i acreditat metge d'aquesta Dr. Josep M.ª Vayreda va despedir la seva solteria amb un sopar que oferí a les seves nombroses i distingides amistats. En el banquet, servit de la manera impecable que és costum en el Hotel Europa, no cal dir que hi va regnar la més franca alegria i companyerisme.

Per a excursions col·lectives encarregueu la vostra minestra al

Hotel Europa

POLÍTIQUES

Activitats electorals

Dissabte va reunir-se en el «Centre Catalanista» de Girona, el Comitè circumscripcional de la Lliga Catalana amb l'assistència dels senyors Estelric, Vallés i Pujals, Carreras Artau i Gray de Montellà, tractant del plantejament de la propera lluita electoral.

I els Radicals

S'ha reunit la Junta Provincial d'aquest partit sota la presidència del senyor Puig d'Asprer, la qual s'ha ocupat de les properes eleccions de diputats. Demà es celebrarà una assemblea per a acordar la forma d'anar-hi.

Candidats

Hom diu que en les properes eleccions de diputats a les Corts d'Espanya aniran com a candidats per aquesta circumscripció els senyors Josep Ayats i Carles Badià Malagrida.

Voleu menjar bé?
Recordeu-vos del

Hotel Europa

COMARCALS

Ha estat publicat el cartell dels Jocs Florals de Girona, amb premis d'un total de mil pessetes. Fins el dia 26 es podran trametre les composicions al secretari del Consistori senyor Josep Maria Clarà, Rambla de la Llibertat, 30 segon.

● El Consell «provincial» d'Instrucció Pública de Girona, ha consultat per telegrama el cas en què es troba que s'han hagut de tancar cent escoles a causa de trobar-se a la segona part del curs de selecció.

● El Ministeri d'Agricultura ha aprovat la Unió Agrícola de Mieres, la Pagesia Sindicada i Caixa Rural de La Tallada.

● El «Consell Provincial» ha rebut resposta a la consulta que féu sobre els mestres interins que formen part dels cursets. Diuen que hi poden posar una persona experta encara que no tingui el títol.

Impremta AUBERT. - Olot

JAUMIE ISERN

SANT ESTEVE, 27

OLOT

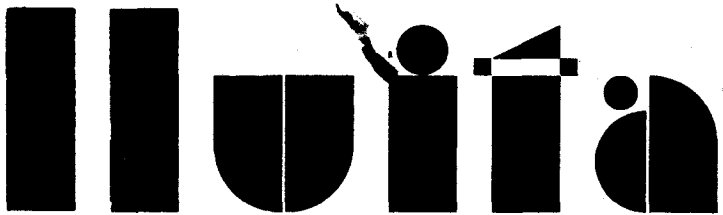
Assabenta haber rebut totes
les novetats en SASTRERIA

Gavanys confeccionats
per a home i nen

Vegeu aparador

L'única Casa que us donarà
completa satisfacció

per la distinció dels seus models
per la bonesa de la seva confecció
per la qualitat dels seus gèneres
per la rapidesa del lliurament
per la justesa dels seus preus

Qué dirien de catalanisme els nostres
polítics d'avui, sense l'esforç constructiu
dels plasmadors de la nostra renaixença?

P O M P E U F A B R A

Tinc davant meu, el «Diccionari General de la Llengua Catalana» de l'il·lustre filòleg Pompeu Fabra.

Aquest volum, guardador de la riquesa i maduresa del nostre idioma és—qui gosaria dubtar-ho?—una de les manifestacions més importants esdevingudes en el curs de la nostra renaixença.

En aquests moments de confusió, de renunciaments i claudicacions vergonyoses, en aquests temps en què hi ha hores que penseu si el catalanisme no serà una paraula vana, una obra com la d'aquest «Diccionari» us reconforta i encoratja l'esperit. — Tanmateix — us dieu fullejant-lo — en el catalanisme hi ha quelcom de cert, quelcom de positiu, quelcom que prevé d'una força intensament i sincerament sentida. I aquest volum n'és la mèdul·la i el nervi a la vegada, el fruit assaonat que ens és permès de collir al cap de cent anys d'una ininterrompuda tasca.

Veus ací una cosa que ens farà quedar bé. Per damunt de totes les falles actuals del nostre poble, per damunt de la desorientació d'avui, de la ximpleria i de la barroeria imperants, veus ací una obra que ens redimeix, davant del món, de totes les nostres culpes. Passarà, tard o d'hora, — tinguem aquest conçol — la mediocritat i la ineptitud de l'hora present, la demagogia inflamada de la dreta i de l'esquerra — amb la qual els polítics d'ara pretenen bastir tot el futur del nostre poble — però l'obra d'aquest «Diccionari» es mantindrà ferma en el temps. D'ara en avant, quan algú us vulgui negar la virtut i l'eficàcia del catalanisme, escamat i decebut per aquesta nostra política d'avui, baixa de sostre i de per riure, només mostrant-li aquest «Diccionari» li donareu amb ell tota la justificació, tota la raó d'ésser d'aquest catalanisme.

I l'home que ha fet això, el català que ha acomplert, tan gallardament, l'obra de depuració i sistematització de la nostra llengua, no fa pas molt era preterit en unes eleccions per culpa de l'analfabetisme i la inconsciència de les masses de Catalunya, suplantat — oh vergonyal — per dos *jabalins* cridaners, *espanyols* per afegidura. Aquest nostre poble, de tan bon sentit en algunes ocasions, en aquesta el va perdre. Contra un home que sense prometre-li res havia aixecat al nivell de la perfecció el tresor espiritual del nostre

idioma, va preferir la promesa mentidera i pocasolta d'un esquerrisme d'arrenca caixals.

I ja és hora que ho diguem ben alt. Per alguns, els podrà semblar que el catalanisme és aquest aiguabarreig tèrbol d'arrivisme, rabassa i escamots que no sap on va i el que es pesca; però tothom que tingui només un dit de coneixement es farà càrrec que tot això no és res més que la part parasitària del moviment nacional de Catalunya.

S'ha vingut repetint, per un determinat partit, que ell i només ell havia dut l'Estatut. I això és mentida. Si avui tenim una autonomia i demà podem obtenir una Catalunya completament mestressa dels seus destins, ho deurem a n'aquest estol d'homes que a través dels anys han anat reconstituïnt, peça per peça, tot el tresor perdut o oblidat de l'espiritualitat racial de Catalunya.

Els qui han salvat la nostra terra de no moure's de la categoria d'una província qualsevol, no han estat els polítics d'avui, malversadors de totes les possibilitats que ens afavorien, sinó aquell bell esplet de catalans il·lustres que en les arts, en la llengua i en el pensament han remogut, han tret novament a la llum del sol la vertadera ànima nacional de Catalunya. I, entre aquests homes, l'il·lustre Pompeu Fabra és un dels que més eficaçment han contribuït en aquesta tasca.

Fa dos anys, el poble rebutjava aquest català benemèrit d'una representació popular. I bé; ara pregunto jo: Què han fet tots els que avui ocupen el seu lloc? Què han fet tots els demés? Jo dono l'obra de tots ells, jo dono tota aquesta autonomia abortada, feble, caòtica, per aquest llibre que ara tinc damunt de la meua taula de treball.

Aquesta autonomia, de la qual tantes bocades fem, pot anar-se'n a terra a la més lleu embestida; l'obra d'aquest Diccionari, el que ell simbolitza i pregona arreu del món, no hi ha espases de generals que puguin aterrar-la. La debilitat, la manca de patriotisme dels polítics d'avui ens ha portat aquesta autonomia que s'aguanta amb agulles; l'obra de Pompeu Fabra, estoig de l'ànima de Catalunya, ens dóna dret, davant del món, a la més completa sobirania que poden aspirar els pobles.

R. PLA I CORAL